

Kādēļ ir vajadzīgi pasaku stāsti? Ievads vecākiem un tiem, kas strādā ar bērniem.

- Jūs vēlaties labāk iepazīt savu bērnu?
- Jūs vēlaties kļūt savam bērnam tuvāks, izdarīt tā, lai jūs ar bērnu viens otru labāk spētu saprast?
- Jums vēlaties sniegt savam bērnam psiholoģisku un emocionālu atbalstu grūtībās?
- Jums vajag palīdzēt savam bērnam tikt galā ar dabiskām vecumposma grūtībām?

Tad šādi pasaku stāsti ir domāti tieši Jums!

Notikumu pārstāstīšana – viena no senākajām cilvēku saziņas formām un, iespējams, viena no bērniem piemērotākajām.

Par to raksta arī slavenais psihologs un psihoterapeits D. Brets. “Mums, pieaugušajiem, vajadzētu atcerēties, ja mēs vēlamies kaut ko iemācīt bērnam vai nodot viņam kādu svarīgu domu, mums tas jādara tā, lai tas būtu atpazīstams, sagremojams un saprotams. Ja mēs gribam francūzim paskaidrot kaut ko grūtu, tad, protams, mums tas vairāk izdosies, ja runāsim franču valodā. Sazinoties ar bērniem, mēģiniet runāt ar viņiem valodā, kuru tie saprot un uz kuru reaģē vislabāk - bērnu fantāzijas un iztēles valodā.”

Pasakas gadsimtiem ilgi tiek nodotas no paaudzes paaudzē, un tās atspoguļojas dažādu tautu kultūrās. Bruno Bettelheims savā grāmatā par pasakām uzsver viņu ārkārtīgi svarīgo lomu, jo tās palīdz bērniem pārvarēt nemierus un konfliktus, ar kuriem jāsaskaras ikdienas dzīvē.

Pasakās tiek izvirzītas problēmas, kas ir svarīgas bērna pasaulē. Piemēram, Pelnrušķīte runā par māsu sāncensību. Ansīša un Grietiņas pasakā galvenā tēma ir bailes tikt pamestam. "Īkstītis" stāsta par mazā varoņa bezpalīdzību, kurš nonāca pasaulē, kur viss nomāc ar savu lielumu un spēku. Pasakās tiek pretstatīts labais un ļaunais, altruisms un alkatība, drosmes un glābējspēks, žēlsirdība un nežēlība, spītība un iekārtība. Tās bērnam skaidro, ka pasaule ir grūta lieta, ka tajā ir gan netaisnība, ir bailes, nožēlas un izmisums, un arī tikpat liela daļa ir cerība, prieks un pārliecība. Pats galvenais, ko pasakas nodod – tās saka bērnam: „Ja cilvēks nepadodas, pat ja situācija šķiet bezcerīga, ja viņš nemaina savus morāles principus, kaut arī kārdinājums viņu pamudina uz katra soļa, viņš galu galā uzvarēs.”

Klausoties šos stāstus un pasakas, bērni tajos neviļus atrod savas dzīves atbalsis. Viņi cenšas izmantot pozitīva varoņa piemēru cīņā ar savām dusmām un problēmām. Turklāt stāsti un pasakas dod bērnam cerību, kas ir ārkārtīgi svarīgi.

Bērni pastāvīgi saskaras ar problēmām, kas nav līdzīgas tām, kuras ir "pieaugušo" pasaulē. Pat ja tādas arī notiek, mūsu risinājumi viņiem joprojām ir bezjēdzīgi. Paskaidrojumi un pamudinājumi atsperas un aizlido "kā zirņi pret sienu" - vai tā nav pazīstama bilde? Rezultātā bērni, kuru domāšana dažkārt ir ārkārtīgi nepārprotama ("jā-nē", "slikti-labi") nonāk pie secinājuma, ka jūs viņiem nevarat palīdzēt.

Dažreiz pieaugušais, kurš vēlas pateikt bērnam kaut ko "par dzīvi" vai vienkārši izteikt savas jūtas, nevar atrast tam piemērotus vārdus, nezina, kā likt bērnam saprast, ka viņš nav atstāts viens ar savām problēmām.

Risinājums ir iegremdēties fantāzijas pasaulē, kurā bērns jūtas "kā zivs ūdenī". Pasaulē, kur ir iespējami visneparedzamākie notikumi, varoņi, bet no kuras bērns ar vieglu roku paņem informāciju dzīvei reālajā pasaulē. Fantāzija bērniem ir absolūti reāla. Un ne tāpēc, ka bērni neredzētu reālo dzīvi. Tikai fantāzija ir labākais veids, kā bērni analizē apkārtējo pasauli. Tā ir viņu valoda, kuru mēs, pieaugušie, esam veiksmīgi aizmirsuši.

Katrs bērns nemitīgi saskaras ar viņam īpašām problēmām, dažkārt pieprasot "piezemētu" un pragmatiskāku risinājumu, kas dotu atvieglojuma sajūtu uzreiz. Tieši šeit jums palīdzēs pasaku stāsti, kas rakstīti īpaši mūsu bērniem un ir virzīti uz konkrētu problēmātiku. Šie stāsti palīdzēs jūsu bērniem atrast izeju no sarežģītām situācijām, godam izturēt visus likteņa triecienus.